

інформаційного мікро і макросередовища на основі застосування різних видів обчислювальної техніки та інших телекомунікаційних засобів.

При цьому перспективною є створення системи постійно діючого моніторингу ситуації, яка буде оцінювати інноваційний потенціал (інтелектуальні та інші ресурси), інноваційні структури (організації, підприємства, інфраструктуру) та інноваційну діяльність (результати розробки інновацій, їх впровадження).

Проведені дослідження свідчать, що інноваційний підхід до економічного розвитку стає тією основою, яка визначає економічну силу держави, її конкурентоспроможність та перспективи на глобальному ринку. При наявності великих перешкод (нестача фінансових ресурсів, недостатність державної підтримки, недосконалість нормативно- правової бази, непривабливість національних підприємств для інвесторів) найважливішим завданням уряду нашої держави є забезпечення активнішого переходу вітчизняної економіки з інерційного стану на інноваційний напрям розвитку.

Згідно з проведеними дослідженнями можна стверджувати, що будь-які намагання щодо вдосконалення зумовлювали постійні зміни в нашому законодавстві та наявність протиріч у ухвалених актах. Це створює відповідні проблеми у процесі інноваційного розвитку вітчизняної економіки та зниження інвестиційного клімату в країні. Враховуючи конфлікт інтересів за умови іноземного інвестування, необхідно розглядати не тільки проблему формування певного правового інвестиційного простору, а й правового захисту інтересів держави у процесі залучення інвестицій з інших держав.

Таким чином, ефективність розвитку будь-якої країни в значно залежить від масштабів упровадження новітніх наукових знань та є неможливим без правового, інформаційного та фінансового забезпечення, що спричиняє до необхідності значних перетворень у фінансових механізмах, відносинах державного та ринкового стимулювання переходу до її інноваційного розвитку та підвищення конкурентоспроможності.

УДК 336

Уляна Барабан – ст. гр. ПФ-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

МЕТОДИ ОПТИМІЗАЦІЇ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА

Науковий керівник: к.е.н., старший викладач Бажанова Н.В.

Uliana Baraban, student

Ternopil Ivan Puluj National Technical University, Ukraine

METHODS OF OPTIMIZATION OF FINANCIAL RESOURCES OF THE ENTERPRISE

Scientific supervisor: PhD, Senior Lecturer Bazhanova N.V.

Фінансові ресурси підприємства виступають основою його функціонування і забезпечують взаємодію інших видів ресурсів: матеріальних, трудових, інформаційних

тощо. Особливості організації виробничого процесу, галузева приналежність, організаційно-правова форма бізнесу, обрана система оподаткування, життєвий цикл товару та інші фактори визначають процес управління фінансовими ресурсами на підприємстві, що робить дану тему дослідження актуальною.

Оптимізація фінансових ресурсів передбачає знаходження відповідей на такі питання:

1) Який розмір (обсяг) фінансових ресурсів необхідно залучити у бізнес, щоб досягти найвищого рівня ефективності його використання?

2) Яке співвідношення (структура) цих фінансових ресурсів відповідає найвищому рівню ефективності?

Завдання менеджменту підприємства обрахувати необхідний (оптимальний) розмір фінансових ресурсів за певної їх структури, що забезпечить максимальну прибутковість господарюючого суб'єкта завжди буде обмежуватись низкою чинників впливу, які в умовах динамічного та невизначеного зовнішнього середовища важко оцінити. Суб'єкти управління намагаються обрати один або поєднати декілька методів оптимізації фінансових ресурсів, якщо це можливо за певних умов.

Питання визначення оптимального обсягу фінансових ресурсів актуалізується на момент створення бізнесу, що за допомогою основних методів планування розв'язується доволі ефективно (вивчення попиту, розрахунок виробничої програми на основі виробничих потужностей, визначення гарантійних та страхових запасів окремих видів оборотних активів з метою нівелювання ризиків та забезпечення безперебійного процесу виробництва тощо).

Найбільш проблемним питанням управління фінансових ресурсів підприємства є визначення їхньої структури – співвідношення між власними та позиченим фінансовими ресурсами, оскільки необхідно знайти баланс між залежністю та прибутковістю.

На сьогодні у сучасній економічній літературі описано та підтверджено ефективністю використання на практиці таких методів оптимізації структури фінансових ресурсів:

1) метод максимізації фінансової рентабельності на основі фінансового левериджу;

2) метод мінімізації вартості фінансових ресурсів (капіталу) на основі визначення середньозваженої вартості капіталу;

3) метод мінімізації рівня фінансових ризиків, що передбачає визначення вибору фінансування різних складових активів підприємства.

Зрозуміло, що кожен з наведених методів має свої переваги та недоліки. Саме тому одним із найважливіших завдань фінансового менеджменту підприємства залишається обрання такого методу або їх поєднання, що дозволить досягти мети його функціонування.